

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 6C/86/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213201215
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2014:3213201215.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom JUDr. Radoslavom Svitanom, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s, so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO 35 697 270, proti odporcovi: Z. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. XXX, zastúpenému opatrovníkom: Y. U., bytom XXX XX V. XXX, o zaplatenie 983,54 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 577,31 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 577,31 eur od 13.11.2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšnej časti sa návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným dňa 15.3.2013 navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 983,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 13.11.2010 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ uzavrel s odporcom dve zmluvy, a to zmluvu č. A5064743 a č. A5081095, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. V zmysle týchto zmlúv navrhovateľ vypožičal odporcovi 2 ks SIM kariet, ktoré umožňujú využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 586,54 eur vyfakturovaných v období od 2010/06 do 2010/09. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 29.10.2010 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Navrhovateľ žiadal, aby mu súd priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 586,54 eur aj nárok na zaplatenie sumy 397,00 eur ako náhradu škody, ktorá navrhovateľovi vznikla. K tomu navrhovateľ uviedol, že ustanovenia dodatkov, v ktorých je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, boli v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka je tak navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Navrhovateľ sa však voči odporcovi domáha nároku vo výške škody, ktorá navrhovateľovi vznikla za odpredané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia LG GT405 vo výške 136,00 eur a Sony Ericsson Vivaz vo výške 261,00 eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/ telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, tzn. predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/ telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatkov sa

zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Odporca si bol v zmysle dodatkov vedomý, že mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia sú mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 dodatkov, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou, len z toho dôvodu, že sa odporca zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatkoch, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi by vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia).

Súdu sa nepodarilo zistiť skutočný pobyt odporcu, preto mu súd uznesením zo 16.9.2013 č. k. 6C/86/2013-67 ustanovil opatrovníka. Opatrovník odporcu na pojednávaní dňa 18.2.2014 uviedol, že jeho syn Z. (odporca) robil v roku 2010 v Čechách a v tom roku odišiel do Írska. Rodičia odporcu bývali na adrese, ktorá je uvedená na faktúrach navrhovateľa, do roku 2011, ale nevie o tom, že by tam boli prišli faktúry, neprišli ani žiadne upomienky.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, najmä: zmluva o pripojení č. A5064743 zo 14.6.2010, dodatok k zmluve o pripojení č. A5064743 zo 14.6.2010, príloha č. 1 dodatku k zmluve, zmluva o pripojení č. A5081095 z 24.6.2010, dodatok k zmluve o pripojení č. A5081095 z 24.6.2010, príloha č. 1 dodatku k zmluve, výpis detailov „SOS“ k mobilnému telefónu LG GT405, výpis detailov „SOS“ k mobilnému telefónu Sony Ericsson Vivaz, faktúry predložené navrhovateľom (faktúry č. 9006025054, č. 9006055959, č. 8788072657, č. 8288899604, č. 8788581271, č. 1007895048, č. 8789089982, č. 8289413081, č. 8789600064, č. 8289927969), všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „všeobecné podmienky“), pokus o pokonávku z 29.10.2010 a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ a odporca uzavreli zmluvu o pripojení (č. A5064743) spolu s dodatkom k nej dňa 14.6.2010 a ďalšiu zmluvu o pripojení (č. A5081095) spolu s dodatkom k nej dňa 24.6.2010. Na základe uvedených zmlúv poskytol navrhovateľ odporcovi pripojenie k svojej verejnej telefónnej sieti a fakturoval mu cenu za poskytnutie služieb. Odporca neuhradil faktúry č. 9006025054, č. 9006055959, č. 8788072657, č. 8288899604, č. 8788581271, č. 1007895048, č. 8789089982, č. 8289413081, č. 8789600064, č. 8289927969. Navrhovateľ listom z 29.10.2010 označeným ako pokus o pokonávku vyzval odporcu na uhradenie uvedených faktúr spolu so zmluvnou pokutou vo výške 397,00 eur, a to do 12.11.2010. Ani na túto výzvu odporca faktúry ani ich časť neuhradil.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzatvárania vyššie uvedených zmlúv a dodatkov, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh bol podaný čiastočne dôvodne. Súd mal za preukázané, že účastníci konania uzatvorili dve zmluvy o pripojení a dodatky k zmluvám o pripojení. Na oboch zmluvách a dodatkoch bol odporca uvedený ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Súd obidve zmluvy a dodatky k nim vyhodnotil ako spotrebiteľské zmluvy v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Na základe zmlúv o pripojení a dodatkov k zmluvám o pripojení navrhovateľ poskytoval odporcovi službu pripojenia k telefónnej sieti. Odporca napriek svojej zákonnej i zmluvnej povinnosti neuhradil vystavené faktúry za túto službu. Navrhovateľ má z titulu skutočne poskytnutých a fakturovaných služieb nárok na úhradu tých faktúr, ktorými účtoval odplatu za skutočne poskytnuté služby (mesačné poplatky, balíky služieb, hovorné, odoslané SMS), t. j. faktúr č. 9006025054, č. 9006055959, č. 8788072657, č. 8288899604, č. 8788581271, č. 8789089982, č. 8289413081, spolu v sume 577,31 eur. Súd však nepriznal navrhovateľovi nárok na úhradu poplatkov za upomienku (faktúra č. 1007895048) a za odpojenie (faktúry č. 8789600064, č. 8289927969), spolu v sume 9,23 eur, a to z dôvodu, že súd nemal možnosť overiť oprávnenosť účtovania týchto poplatkov. Podľa článku 11 bodu 11.1 všeobecných podmienok, ktoré predložil navrhovateľ, sadzby cien a poplatkov za poskytovanie jednotlivých služieb spoločnosťou Orange Slovensko sú obsiahnuté v platnom cenníku. Navrhovateľ však cenník súdu nepredložil, teda v tejto časti (pokiaľ ide o účtované poplatky za upomienku a za odpojenie) navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno o správnosti vyrúbenia týchto poplatkov v ním predložených faktúrach.

Keďže sa odporca neuhradením súdom uznaných faktúr predložených navrhovateľom riadne a včas dostal do omeškania, patrí navrhovateľovi právo na úrok z omeškania. Navrhovateľ v pokuse o pokonávku vyzval odporcu, aby uhradil dlžnú sumu do 12.11.2010 a v žalobnom návrhu uplatnil úroky z omeškania od 13.11.2010. V skutočnosti sa odporca dostal do omeškania s úhradou každej z faktúr už dňom nasledujúcim po dni splatnosti tej-ktorej faktúry, avšak súd je viazaný návrhom, preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania od navrhovateľom požadovaného dňa 13.11.2010. Keďže základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k uvedenému dňu, rovnako ako ku dňu nasledujúcemu po splatnosti každej z faktúr, bola 1 %, výška zákonného úroku z omeškania podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. je 9 % ročne.

Súd zamietol návrh v časti o zaplatenie sumy 397,00 eur, ktorú navrhovateľ uplatňoval titulom náhrady škody. Navrhovateľ súdu nepredložil žiadne dôkazy o výške škody, ktorá mu skutočne vznikla porušením povinnosti zo strany odporcu. Na dôkaznom bremene navrhovateľa nič nemení ani vyhlásenie odporcu v jednotlivých dodatkoch k zmluvám o pripojení, že si je vedomý, že mobilný telefón mu je predávaný za zľavnenú cenu len z dôvodu zmluvnej viazanosti a že porušením jeho povinností vznikne navrhovateľovi škoda minimálne vo výške zľavy z ceny mobilného telefónu. Takéto vyhlásenie môže preukázať iba to, že odporca si bol vedomý možnosti spôsobenia škody (aj táto preukaznosť je však podstatne redukovaná tým, že toto vyhlásenie bolo súčasťou formulárovej spotrebiteľskej zmluvy), avšak to nijako nezbavuje navrhovateľa povinnosti preukázať skutočne vzniknutú škodu. To, že navrhovateľ poskytol odporcovi mobilný telefón za zníženú cenu, bolo podľa názoru súdu súčasťou jeho obchodnej stratégie. Skutočnosť, že odporca neuhradil faktúry za služby, nemá žiadnu priamu súvislosť so škodou, ktorá mala navrhovateľovi podľa jeho tvrdenia vzniknúť tým, že zostala neuhradená časť ceny mobilného telefónu. Listiny predložené navrhovateľom, označené ako „Detaily k SOS“, ktoré mali pravdepodobne (navrhovateľ nevysvetlil účel ani pôvod týchto listín) preukazovať cenu, za ktorú mal navrhovateľ taký istý mobilný telefón predávať mimo akcií, nemôže súd považovať za dostatočný dôkaz. Jednak ide (pravdepodobne, keďže navrhovateľ nevysvetlil pôvod listín) o výpis z vnútornej evidencie navrhovateľa, ktorý teda v podstate obsahuje len vyhlásenie navrhovateľa o akciovej cene a o predajnej cene bez akýchkoľvek dôkazov, a jednak vôbec nejde o dôkaz o tom, že navrhovateľovi skutočne vznikla konkrétna škoda resp. ušlý zisk v priamej príčinnej súvislosti s porušením povinnosti odporcu.

Rozdiel medzi akciovou cenou a tzv. „predajnou“ cenou, ako ju označil navrhovateľ, nemožno v žiadnom prípade považovať za škodu a neexistuje ani príčinná súvislosť s konaním odporcu. Znížená cena nebola dôsledkom protiprávneho úkonu odporcu, ale bola výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi konania. Dodatok k zmluve o pripojení, ktorý sa týkal odkúpenia telekomunikačného zariadenia, je preto možné v tejto časti považovať za kúpnu zmluvu. Účastníci sa dohodli na kúpnej cene telekomunikačného zariadenia, ktorú síce označili ako tzv. akciovú cenu, ale podľa názoru súdu to bola dojednaná kúpna cena, čiže navrhovateľovi v dôsledku dojednanja tejto ceny nemohla vzniknúť škoda. Podľa názoru súdu nemožno považovať za škodu spôsobenú odporcom to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľ predával telekomunikačné zariadenia za nižšiu ako „predajnú“ cenu. To, že navrhovateľ predpokladal, že počas 24-mesačnej doby viazanosti si „zhojí“ rozdiel medzi „predajnou“ cenou a akciovou cenou predmetného telekomunikačného zariadenia, bolo súčasťou jeho obchodnej politiky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže neboli splnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, najmä nebol preukázaný samotný vznik škody, a ani súvislosť s konaním odporcu, súd návrh v časti uplatnenej náhrady škody a ušlého zisku zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože každý z nich mal vo veci len čiastočný úspech, pričom úspech navrhovateľa a odporcu je približne rovnaký.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie písomne na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

- odvolacím súdom má byť schválený zmier;

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.